

Supermyx metnulasy vverh, začepilasy zadnimi lapami za potolocnuju balku i povisla vniz golovoju rovno v centre policejskovo ucastka. Ona vseгда bezoxibocno opredeljala centr lobovo prostranstva i predpocitala visety imenno v něm. Xesty casov. Rassvet. Vremja utrennej rabocej piatiminutki. A potom mojno budet pozvolity sebe paru casov sna. Dvuh casov sna v sutki Supermyxi bylo vpolne dostatocno.

Ona bystro protërla krajexkom rukokryla echolokatory v nosu i vo rtu — vne vsiakovo somnenija, oni byli bezuprecno cistymi, no nekotoryje vezj delaex prosto reflektorno, dlja poriadka. Postucala kogotkom po uxnyim račijam, skorčila grimasu — rabotaťut. Ogladela podcinennyh — sotrudnikov policiji Dalynego Lesa. Neopriatnyje, nemytyje, nepovorotlivyje, vecno sonnyje zveri. Nicevo. Ona jexo navedët v etom ucastke poriadok.

Barsuk Starxij, Skvorconok i Grif Sterviatnik rasselisy po rabocim mestam i zadrili golovy. Barsuk Starxij potanul nosom. Polumrak ucastka byl propitan gustym i kislym zapahom limonov, potnoj xersti, svaljavxihsa perjev i zverskovo neuťuta. Neuťutom pahlo ot samojo Supermyxi, tak dumal Barsuk. Vse drugiye svoji prirodnyje zapahi ona tťatelyno unictojala, obrabatyvala sebia končentratom cistotela do polnejxex sterilnosti — ctoby byty nezametnoj, neulovimoj, nepobedimoj... No vot etot jexo neuťut cistotelom, očevidno, ne vyivodilsa. Etot zapah prixol vmeste s nej v pervyj denj ih sovmestnoj raboty.

V tot samyj denj, kogda on jexo ne podozreval, čto jemu tepery pridëtsa sjiraty po dnoine limonov v sutki, ctoby ne spaty, potomu čto eta fanaticka ne spala počti nikogda.

V tot samyj denj, kogda u nih v ucastke votsarilsa etot vecnyj nocnoj polumrak — na solnecnyj svet u Supermyxi byla allergija.

V tot samyj denj, kogda on jexo naivno scital, čto ona stanet jexo novym naparnikom. Ona bystro postavila jexo na mesto: “Ja — nacalynik, vy — podcinennyj, takovo rasporiajenije sverhu”.

Ili, mojet byty, neuťutom pahlo ot plotnyh xtor iz medvejex xkury, kotorymi ona zavesila okna. Oni toje poťavilisy vmeste s nej v pervyj denj...

Supermyx raskacivalasy pod potolkom, ritmicno jestikuliruja rukokrylami i bezzvucno xevala xiroko razinutyim rtom. Kajetsa, ona byla nedovolna, zllilasy i čto-to im vyigovarivala. Vygladelo eto bezmolvnoje vystuplenije jutko, kak obyčno. I, kak obyčno, Barsuk Starxij pocustvoval, čto nacinaet bolety zatyllok.

Barsuk Starxij prikryl glaza. On vdrug vspomnil ih prejniye utrenniye piatiminutki. Zdesy byl svet. Zdesy byli solnecnyje luci. I jexo zdesy byl Barsukot,

kotoryŭ igral s lucami... A tepery — nicevo. Ni Barsukota, ni solnča, ni radosti.

Boly v zatyilke usililasy.

Barsuk Starxiŭ tjaelo vzdohnul i rexilsa:

— Izvinite, spečagent Supermyx. Nicevo ne slyxno.

Supermyx na sekundu zastyla s razinutyim rtom. Potom skorčila prezritelynuŭ grimasu — na liče ŷeŷo pocti vseŷda byla kakaŷa-nibudy grimasa, — i skazala svoŷim pronzitelynym golosom:

— ŷa opiaty zabyła, cto vyŷ ne vosprinimaŷete rec na vyisokih castotah.

Barsuk Starxiŭ hotel otvetity, cto ŷeŷo golos i na dostupnyh im castotah prakticeski nevyinosim, no promolcal.

— Povtoriaŷu dlja neponiatlivyih, — skazala Supermyx. — Spisok vseh ptič Dalynevo Lesa mne na stol!

— Tak vedy myŷ uje vcera... — nacal bylo Barsuk.

— Vcera spisok byl ne po forme! — srezala ŷevo Supermyx. — ŷa je cotko skazala. Nomer ptiči — poroda ptiči — dlina mahovyih perŷev — okras — imia.

— No, pozvolite, u ptič Dalynevo Lesa net numerov, — skazal Grif Sterviatnik.

— Ne pozvolio, — holodno otozvalasy Supermyx. — Net numerov — pronumeruŷte.

— Ne pozvolio, — pecalyno otozvalsa Skvorconok.

— I ŷeŷo myŷ ne znaŷem dlinu vseh mahovyih perŷev u vseh ptič, potomu cto...

— Neiteresno, — oborvala ŷevo Supermyx. — Ne znaŷete — izmeryte i budete znaty. I ŷeŷo. Ot kajdoŷ ptiči mne nujno pero. Pero — sveŷeŷe, ne obronenoŷe god nazad, a tolyko cto vyrvannoŷe. Eto ŷasno?

— Vyŷ predlaŷaŷete nam vyidiraty iz ptič perŷa? — izumilsa Barsuk Starxiŭ.

— Ptiči i tak napuganyŷ tem, cto...

— Da, predlaŷaŷu. Eto v interesah sledstviŷa. Vyŷ je hotite poŷmaty opasnovo manŷaka, oŷipyvaŷuŷevo ptič i sjigaŷuŷevo ih perŷa, ne tak li? Teoreticeski liobuŷu ptiču mogut oŷipaty. Pod ugrozoŷ — vse, daje vyŷ, — ona strelynula glazami v Sterviatnika i Skvorconka. — Znacit, ot kajdoŷ ptiči trebuŷetsa pero, na slučaŷ opoznaniŷa. Vse perŷa doljnyŷ byty pronumerovanyŷ i vnesenyŷ v registr.

— Pod ugrozoŷ — vse, — pisknul Skvorconok.

— Proxu proŷeniŷa. Vyŷ vedy ne imeŷete v vidu, cto iz menia, sotrudnika poličiŷi Dalynevo Lesa, toje nujno vyrvaty pero? — utocnil Grif Sterviatnik.

— Iz menia? Iz menia? — zavalnovalsa Skvorconok.

— Imenno eto ŷa i imeŷu v vidu. Iz vas i iz sotrudnika Skvorča. Net i ne moŷet byty nikakih isklioceniŷ. Nikakih sluŷebnyh privileŷij i jalkovo kumovstva.

Daleče. Do sih por ne ustanovleno mestonahojdeniye glavnovo podozrevačemo, byivxevo sotrudnika policiyi Dalynevo Lesa, mladxevo Barsuka Policiyi — Barsukota.

— Myi peredaŷom orientirovku po kornevizoru kajdyiŷ deny, — neohotno proiznēs Barsuk Starxiŷ. — Myi obeŷaŷem voznagrajdeniye v tyysiacu xixeŷ tomu, kto naŷdēt i sdast v policiyu Ūipaca. Myi obeŷaŷem oplatity obed v bare “Sucok” liobomu, kto soobŷit nam informaciyu, kasaŷuxuŷusa Ūipaca.

— No effekt — nulevoŷ. Skolyko raz novosti o mestonahojdeniyi Barsukota prinosila nam na hvoste eta vaxa Soroka?

— Tri raza.

— Skolyko raz ona za eto poobedala v bare “Sucok”?

— Tri raza.

— I skolyko raz v ukazannyh Sorokoŷ mestah obnarujivalsa Barsukot?

— Ni razu...

— O com eto govorit?

— O tom, cto Soroka — nenadējnyiŷ istocnik? — predpolojil Barsuk Starxiŷ.

— Libo o tom, cto Barsukot — vseŷda na xag vpered. V liobom slučaŷe, Barsukota do sih por ne naxli. Eto vozmutilatelyno i nedopustimo. Etovo ne poŷmut naverhu.

Naverhu. Barsuka Starxevo peredērnulo. “Verhom” Supermyix uporno imeovala svoŷo nacalystvo — Lasku, kojaŷa god nazad stala vojakom Soŷuza Smexannyh Lesov, i ŷeŷo sekretaria Golubcika. S Laskoŷ Barsuk Starxiŷ znakom ne byl — ona byla dlia nevo zverem, kak skazala byi Supermyix, “slixkom vyisokovo polēta”. Pogovarivali, cto Laska oceny laskovaŷa, ulyibcivaŷa i puxistaŷa, no za nepovinoveniye inogda jrēt svoŷih podcinēnnyh, speŷagentov kryis i letu- cih myixeŷ, poetomu, nesmotria na ŷeŷo magkiŷ character, oni ŷeŷo uvajaŷut. A vot s Golubcikom Starxiŷ imel odnajdy besedu. Merzkiŷ, samodovolynnyiŷ, nadutyiŷ tip s hoholkom. Za spinoŷ u nevo bezlikoŷ seroŷ tenŷu — telohranitely: malenykiŷe bessmyslennyiŷe glazki, ostryiŷe rjavyiŷe klyiki, izvivaŷuxiŷsa cervēm hvost... Barsuk Starxiŷ togda pytalsa ugovority Golubcika prislaty kakovo- to drugovo speŷagenta vzamen Supermyixi. Potomu cto Supermyix srazu, v pervyiŷ je deny ih sovместnoŷ raboty, naznacula Barsukota glavnyim podozreva- ŷemyim po delu o Serom Ūipace, otkazyivalasy sluxaty argumenty, a glavnoŷe, soverxenno ne interesovalasy vnutrennim zverskim cutŷom Barsuka Starxevo. A vnutrenneŷe zverskoŷe cutŷo podskazyivalo ŷemu, cto byivxiŷ ŷevo naparnik Barsukot — ne Ūipac. Ne manŷak. Hotia on i ugrojal oŷipaty starŷovŷika syica Uga. Hotia on i sbejal, kak tolyko stalo izvestno, cto syica deŷtvitelyno oŷi- pali. “Barsukot — on zvery, bezuslovno, derzkiŷ, emoŷionalynyiŷ, poryivistyiŷ,

— občasniál Barsuk Starxiŷ Golubciku. — On sposoben na neobdumannyye postupki. On sposoben na ugrozy i hamstvo. No on dobryŷ i smelyŷ. U nevo ŷesty pocotnaŷa gramota za otvagu, podpisannaŷa samim Tsarëm Zvereŷ. I sodraty s jivoŷ ptiči vse perŷa — na eto Barsukot ne sposoben!”. — “A cevo eto vyŷ ŷevo tak vyigorajivate? — prokurlykal v otvet Golubcik. — Podozritelno. Vesyma podozritelno. Speçagent Rukokrylaŷa Supermyx ostaŷotsa na etom dele. A vyŷ — v ŷeŷo podcineniŷi. ŷeŷo liniŷa rassledovaniŷa odobrena zdesy u nas, naverhu. Sama Laska ŷeŷo odobrila”. — “V takom sluçaŷe, ŷa hotel byŷ pogovority s Laskoŷ”, — skazal Barsuk Starxiŷ. Golubcik zalilsa kurlykaŷuxim smehom i zatrias golovoŷ, budto podavilsa hlebnoŷ gorbuxkoŷ: “Gospoja Laska — oceny zaniatoŷ zvery. Ona ne stanet govority s kakim-to tam barsukom. Skajite spasibo, cto vas udostoil besedy ŷa, ŷeŷo sekretary”. — “ŷa ne kakoŷ-to tam barsuk, a Starxiŷ Barsuk Poliçiŷi Dalynevo Lesa. ŷesli Laska ne mojet so mnoŷ govority, ŷa trebuŷu vstreči s Tsarëm Zvereŷ!” — “Eto so Lyvom, cto li? Da na zdorovyŷe. On staryŷ, bolynoŷ i v marazme. Tsar Zvereŷ — davno uje pustaŷa formalynosty. Vsemi lesami pravit cestno izbrannyŷ Vojak — Laska. V prejniŷe vremena takih vot driahlyh tsareŷ-zvereŷ stalkivali so skaly ili zaklëvyivali nasmerty. No gospoja Laska laskova i dobra. Tak cto Lev u nas s pocotom odstranën ot del i otpravljen na pensiŷu”. — “Ne takoŷ uj on driahlyŷ, — vozrazil Barsuk Starxiŷ. — Myŷ so Lyvom odnovo vozrasta!” — “Znaciť, vam toje pora so skaly. To ŷesty, prostite, na pensiŷu. A uj naskolyko s pocestiami, budet zavisety ot rezulytatov nynexnevo rassledovaniŷa. A seŷcas — izvinite, ŷa oceny zianiť. Moŷ ohrannik pomojet vam naŷti vyŷhod”. Navsegda zapomnit Barsuk nejivoŷ, tiajolyŷ vzgljad golubcikova telohranitelja i prikosnoveniŷe ŷevo kogtistoŷ, holodnoŷ lapy...

— Ne spim! — istericeski vzzvizgnula Supermyx i ot vozmuŷeniŷa perexla na ultrazvuk.

Barsuk Starxiŷ vzdrognul i ocnulsa ot zadumcivosti. Treugolynaŷa pasty Supermyxi bezzvucno xevelilasy i klaçala, zaostrennyŷ narost na razdvoŷennom nosu ritmicno podragival. Rylokrylaŷa. Tak oni so Skvorconkom i Grifom ŷeŷo prozvali.

— Nicevo ne slyxno, speçagent Rukokrylaŷa Supermyx, — ustalo skazal Barsuk.

Supermyx rezko zahlopnula rot, razjala palyçi zadnih lap i nacala padaty. Vot k etomu Barsuk Starxiŷ nikak ne mog privyknuty. K etoŷ ŷeŷo manere vzletaty ne vverh, a vniz, a potom, v posledniŷ moment, kogda kajetsa, cto cerez sekundu ona votknëtsa svoŷim razdvoŷennym rylyçem v zemlanoŷ pol, vzmyŷvaty pod kakim-to soverxenno nepredskazuŷemyim i dikim uglom.

Supermyx s minutu pometalasy po ucastku bezzvucnoŷ seroŷ tenŷu, potom

uspokořilasy, snova povisla v čentre potolka i prodoljila utrenniořu pñatiminutku:

— Cto tam u nas po pervomu postradavxemu?

— Ořipanniyř syic-starřovřik po-prejnemu lejít v kome, — otcitalsa Barsuk.

— V kome cevo?

— Vyí je znařete.

— Otvecařem po forme! — vzvizgnula Supermyix.

— Syic Chuck lejít v kome sobstvennyh casticno sojjonnyh perřev uje dva mesiaća, s teh por, kak řevo ořipali, — spokořno otvetil Barsuk Starxiř. — Grac Vrac do sih por uporno boretsa za řevo jizny.

— Pusty boretsa dalyxe. I pusty kajdyř deny massiruřet řemu klov, ctobyí on smog govority, řesli pridět v sebia. Pokazaniřa pervovo postradavxevo budut crezvyiaćno vajny... Cto po ostalynym postradavxim?

— Brat-blizneć syia Chucka, syic Ug, kotoryiř takje podvergsa napadeniřu řipaca, no smog otbitsa i sbejaty, po-prejnemu nahoditsa v Ohotkah pod zařitoř ohotnicřih psov. Ořipannoře krylo uje nacalo pokryivatsa novym opereniřem, kotoře daje...

— Neiteresno. Cto po kukuxke?

— Madam Kuku, ořipannařa dve nedeli nazad, vcera, nakoneć, soglasilasy daty pokazaniřa.

— Pocemu vyí mne ne soobřili? — vzvizgnula Supermyix.

— Potomu cto pokazaniřa madam Kuku dala... nemnojko ne po delu. Ona řavno do sih por v glubokom xoke.

— Cto ona skazala?

— Vsě vremia, cto myí s neř vcera proveli, ona postořanno otscityivala, skolyko ostalosy jity mne i Grifu Sterviatniku. Na drugiře temyí s neř pogovority ne udalosy.

— I skolyko je ostalosy jity?

— Sterviatniku řeřo dolgo. Tocno otscitaty ona ne smogla, sbivalasy, no řavno do glubokoř starosti.

— A vam?

— A mne, po řeřo mneniřu, ostalosy ne tak mnogo. Neskolyko dneř.

Skvorconok vstoporřil perřa i trevojno ustavilsa na Barsuka Starxevo.

— Neskolyko — eto skolyko konkretno? — ravnoduxno utocnila Supermyix.

— Nu... konkretno — tri dnia. No myí je s vami zveri obrazovannyiře? — golos Barsuka zvucal ne slixkom uverenno. — Myí je ne verim vo vse eti kukuxkinyi skazki?

— Po statistike predskazaniya kukuxek otnositel'no prodoljitel'nosti jizni sbyivaŭtsa v dev'ianosta dev'jati slučajaŭ iz sta, — holodno soobščila Supermyx. — I, mejdu procim, net nikakih "nas s vami". Źesty vy — obyčnyj leŭnyj zver', i Źesty ja — Rukokrylaša Supermyx, letaŭŭj špecialnyj agent s vydaŭŭmisa supersposobnostiami... Tak, vy menja sbili s myslj. Verněmsa k postradavšej kukuxke. S rodstvennikami ona toje ne idet na kontakt? Tolyko predskazyvaet?

— U Madam Kuku net rodstvennikov.

— Cto, sovsem?

— Ona podkidylx. Priŭomnaša maty, strijha, davno uje umerla. Źesty svodnyj brat, Strij-parikmaher, no on s detstva žejo ne priznaet.

— Ne uznaet?

— Ne priznaet. Ne scitaet svoje sestroj i ne hocet delity s ne rodovoje gnezdo. Posle soverxonno na kukuxku napadenija on ne izjavil jelanija žejo navestity. Ona toje o nem ne spraxivala.

— Liobopytno, — Supermyx pokacalasy iz storony i v storonu, že tak legce dumalasy. — Očeny liobopytno. Svodnyj brat... Starxij Barsuk Poličij! Otpravljajtesy k Striju-parikmaheru. Oprosite ževo. Vozymite pod nablodenije. Predostavte ŭemu kruglosutocnovo ohrannovo psa — po vozmojnosti ne samovo tupovo, umejučevo derjatsa v teni i ne lažaty popustu. Bolyxinstvo manjaŭkov, s kotorymi ja imela delo, ispytyvali ostryj interes k rodnym i blizkim svoijh jertv. Nax Ťipac, sudia po vsemu, ne isklöčenije. On uje odnajdy napal na brata-blizneča oŭpannovo syca. Skoreje vsevo, on javitsa i k bratu Madam Kuku. Daje žeŭli eto ne krovnij brat. Grif Stervjatnik i Skvoreč Poličij v eto vremja zaŭmutsa spiskom ptic. Zadanije vsem poniatno?

— Tak točno, — unylo otozvalisy Grif i Skvorconok.

— Ťeju poniatno! — kivnul Barsuk Starxij. On znal, čto takoj otvet vzbesit Supermyx, i ne smog otkazaty sebe v nebol'xom udovol'stvi.

— Otvecaty po forme! — zavizjala Supermyx. — Ja spraxivaju pro vas, a ne pro žeja! Zadanije vam poniatno?

— Tak točno, — ispravilsa Barsuk Starxij. — Zadanije mne poniatno.

— Togda otpravljajtesy k Striju nemedlenno. I, kstatj, privedite seba v normalnyju zverskuju formu. U vas sonnyj vid i obvisij život. Eto jaŭno?

— Nikak net, — Barsuk Starxij zevnul.

— Cto ne jaŭno?!

— Nemedlenno otpravljatsa k Striju — ili snacala priveriti seba v normalnyju zverskuju formu?

— Snacala v formu! — zavizjala Supermyx. — Potom nemedlenno k Striju!